

B 1909`s historie.

Af Mogens Hansen

Fodboldspillet vandt frem på Fyn i starten af 1900 tallet hvor en lang række klubber så dagens lys. Mange af dem havde dog en kort levetid. På Nørregades Friskole stiftede elever i de ældste klasser en klub ved navn Frem i 1902. Efter at have opnået nogle fine resultater sygnede klubben hen.

I 1908 begyndte Typograferne, der var startet som gymnastikforening at spille fodbold og snart sluttede de resterende Frem-spillere sig til. Efter et par kampe mod forskellige hold tog fire mand initiativ til at danne en ny klub. De fire var Ferdinand lè Fevre, Aksel Rasmussen, Harald Svendsen og Søren Hansen. Konfirmationen fandt sted den 14. september 1909. Typografen Søren Hansen blev klubbens første formand. B 1909`s første bane "Firkanten" lå mellem Sadolinsgade, Jagtvej og Langelinie og meget tæt på den senere ærkerival OB`s domicil i Munke Mose. Lejen var 10 kroner årligt og der var jo mange penge dengang.

B 1909 blev tilmeldt den fynske turnering til sæsonen 1911-12. På denne tid var strukturen i dansk fodbold ikke gearret til en landsdækkende turneringsform og københavnernes havde nok i sig selv. Hver lokalunion (FBU var blevet stiftet i 1904) udkæmpede et mesterskab hvor vinderen fik en pokal fra DBU. I 1913 mødtes provinsunionernes mestre så i en pokalturnering for første gang hvor vinderen skulle møde den københavnske mester om Danmarksmesterskabet. Vor klubs første tællende kamp var mod OB der vandt 4-3.

De fynske mesterskaber

OB vandt i reglen det fynske mesterskab. Oftest var det i hård konkurrence med Union, en af forløberne for FC Svendborg. I starten var der kun 4-5 hold i turneringen, men flere og flere nye klubber kom til. Samtidig med B 1909`s indtog blev Førsteholdsrækken delt i

to kredse. Allerede i 1913 var B 1909 i slutkamp. OB havde vundet nordkredsen mens B 1909 tog sig af sydkredsen i forbitret kamp med Nyborg. Stillet overfor storfavoritterne klarede B 1909 uafgjort 2-2. I den nye efterfølgende kamp vandt B 1909 overraskende 3-2 i en kamp der var præget af hårdhed. Jublen blandt spillere og publikum var enorm. Imidlertid blev B 1909 frataget sejren og mesterskabet erklæret for uafgjort, da klubben havde brugt en spiller der havde optrådt på et københavnsk tredjehold i efteråret 1912 og sådan noget måtte man ikke. B 1909`s "mesterhold" var: Gudmund Rasmussen – Ferdinand lè Fevre, Marius Nielsen – Louis Jessen Madsen, Erik Christensen, Svend Petersen – Julius Jacobsen, Martin Nielsen, Johannes Svendsen, Valdemar Hansen og Alfred O. Jørgensen.

I landsturneringen tabte B 1909 til Frederiksborg IF fra Hillerød med 0-2. B 1909`s rød og gulstribede trøjer og mørke benklæder blev i øvrigt samme år erstattet af de velkendte røde trøjer og hvide bukser. Den røde trøje var beklædt med en stor fransk lilje. Sådan som den i dag indgår i klubbens logo.

B 1909 i 1913: Louis Jessen-Madsen, Svend Petersen, Valdemar Hansen, Martin Nielsen, Alfred O. Jørgensen, Johannes Svendsen, Erik Christensen, Julius Jacobsen, Marius Nielsen, Gudmund Rasmussen, Ferdinand lè Fevre.

Nye baner og nye tider.

I 1916 blev A-rækken indført. Her lå de 4 bedste fynske klubber og kæmpede i en

dobbelturnering. Samme efterår begyndte B 1909 at afvikle sine kampe i Kræmmermarken. To år senere fandt klubben omklædningsforholdene i det fri så utålelige at der blev indsendt en anmodning til Odense Kommune om tidssvarende faciliteter, som blev efterkommet. B 1909 blev tildelt et omklædningsrum i Kochsgade og selve anlægget skulle siden blive legendarisk landskendt.

”Idrætshuset” blev ombygget flere gange og i starten måtte B 1909 dele anlægget med først B 1922 samt Odense Gymnastikforening og senere Od. KFUM.

Kamp på anlægget mod OB i starten af tyverne.

B 1909 brød OB`s lange sejrstrække i 1919-20 og vandt sit første fynske mesterskab. Den efterfølgende kamp om provinsmesterskabet blev tabt 1-4 i Ringkøbing. Dette hold bestod af Johannes Christensen – Alex Nielsen, Hans Hansen – Peder Assing, Arnold Fedders, Emil Sundahl – Arendt Nielsen, Christian Sørensen, Martin Nielsen, Julius Jacobsen og Carl Johan Johansen. I finalekampen blev Sundahl, der var blevet idømt et års udelukkelse efter en balladekamp mod OB, erstattet af Marcus Clausen.

Igen i 1920-21 vandt B 1909 det fynske mesterskab, men tabte senere 1-2 til AGF i Aarhus. Hattricket fuldbyrdes i sæsonen 1921-22, men endnu en gang tabte ”de røde” til AGF, denne gang med cifrene 2-5 efter omspil.

B 1909 i 1921: Jens Nielsen, Arendt Nielsen, Christian Sørensen, Martin Nielsen, Carl Johan Johansen, Peter Assing, Arnold Fedders, Hans Hansen, Alex Nielsen, Johannes Christensen, Julius Jacobsen.

I det spæde forår 1923 tog B 1909 en ny opvisningsbane i brug i Østergade ved siden af den gamle rytterkaserne. Her blev der lagt græs til fremtidige triumfer. I 1927 kom endnu en i hus. Datidens ungdom idealiserede sig i høj grad med en rigtig god målmand og nogle gode markspillere: Aage Larsen – Jens Nielsen, Aage Hansen – Knud Michelsen, Hubert Møller, Emil Sundahl – Aksel Petersen, Hans Pedersen, Creutz Jensen, Emil Petersen og Carl Johan Johansen samt en reserve i form af Edmund Christensen. I kampen om provinsmesterskabet blev Horsens pulveriseret 5-0 men det var den sjællandske vinder Skovshoved der trak det længste strå i finalen ved at vinde knebent 3-2. Samme år dannede B 1909, B 1913 og OB ”Stævneklubbernes Sammenslutning”, dels for at få attraktive udenlandske klubber til byen til opvisningskampe og for at kunne styre den planlagte Odense Idrætspark.

B 1909 i 1927: Aksel Petersen, Knud Michelsen, Hans Pedersen, Hubert Møller, Aage Larsen, Creutz Jensen, Edmund Christensen, Jens Nielsen, Emil Sundahl, Emil Petersen.

I sæsonen 1927-28 startede DBU's nye Danmarksturnering med syv københavnske klubber og tretten fra provinsen. De var inddelt i fem puljer med hver fire hold og B 1909 overraskede ved at opnå 2-2 på Østerbro mod B 93. Det til trods var det med beskeden succes at nierne deltog i de to sæsoner denne form for turnering blev afviklet. Alle holdene spillede samtidigt i de respektive lokale rækker. Da B 1909 i 1930 kun var blevet nummer to på Fyn mistede klubben så sin plads i Danmarksturneringen. B 1913 vandt mesterskabet og OB undgik nedrykning fra den nyoprettede Mesterskabsrække mens "de røde" altså blev afløst af "de blå" i Oprykningsrækken. Efter en sæson kom B 1909 dog tilbage. Det fynske mesterskab kom i hus og herefter det sidste provinsmesterskab der blev afviklet uden den jyske mester. Det blev først 7-1 over B 1901 og 3-2 i finalen over Helsingør IF. Disse spillere stod bag: Holger Hansen – Edmund Christensen, Aage Hansen – Herluf Rasmussen, Christian Hansen, Aksel Rasmussen – Rudolf Petersen, Gunnar Nørby, Creutz Jensen, Aksel Christensen og Carl Johan Johansen. Efterhånden blev B 1909 kendt for at være arbejderklassen klub forstået på den måde at det var her at tilhængerne kom fra. Fabrikarbejdere og værftsarbejdere fra Kochsgade, Skibhusvej og Nørrebro kvarterene var politisk røde, dvs.

socialdemokrater og da klubfarven stemte overens lå sammenligningen lige for.

B 1909 i 1931: Carl Johan Johansen, Aksel Rasmussen, Aksel Christensen, Aage Hansen, Creutz Jensen, Gunnar Nørby, Christian Hansen, Holger Hansen, Edmund Christensen, Herluf Rasmussen, Rudolf Petersen.

Det blev til yderligere to fynske titler i 1932 og 1935. Danmarksturneringen ændredes på ny i 1936-37 sæsonen. Det betød at førsteholdene ikke længere skulle deltage i de lokale turneringer men derimod spille dobbeltturnering i 1. og 2. Serie. Denne turneringsmodel holdt til udbruddet af 2. verdenskrig. Det lykkedes aldrig for B 1909 at komme ind i den bedste række. Der blev dog stadig afholdt kampe om det fynske mesterskab, hvor højst placerede DM-klub mødtes med vinderen af den fynske Mesterrække.

B 1909 vandt i 1938 og 1940, begge gange over Marienlyst. Som kuriosum fan det nævnes at B 1913 i 1937 vant denne kamp over OB, der overvejede at lukke fodboldafdelingen!

Krigsårene

Fodboldturneringen under Anden Verdenskrig var vanskeliggjort af togafgange, trafikale forhold og mangel på benzin. Danmarksturneringen var inddelt i tre ligeværdige kredse på tværs af landet, hvorved den københavnske forekom at være den langt stærkeste men alligevel kom overraskelserne. Jyder og fynboer kæmpede

om to slutspilspilpladser, sjællænderne ligeledes to mens hovedstadsklubberne havde fire til rådighed.

I 1942 nåede B 1909 kvartfinalen ved at vinde kredsen foran AaB. Det var klubbens første sæson på det nye Odense Stadion, der året før var blevet indviet med en "Stævne-kamp" mod Frem. Det var samtidig et projekt for at få 1930'ernes mange arbejdsløse aktiveret og Stadion afløste den "forhadte" Odense Idrætspark ved Middelfart Landevej, hvor Kildemosens Boldklub i dag har baner. B 1909's største kamp til dato, blev der sagt om mødet mod Frem som var kommet op af hatten til opgøret der trak 11.000 tilskuere. Københavnerne førte både 1-0 og 2-1 men begge gange fik niernes skarpretter Gerhard Pedersen bragt balance i regnskabet. Ekstratiden bragte ikke nogen scoringer og så var man lige vidt og måtte tyde til lodtrækning. Frem's anfører Pauli Jørgensen sagde plat, B 1909's anfører Willy Richter måtte så håbe på kronen og vandt. B 1909 tog så til semifinalen i København mod B 93 og tabte 0-4 og var for første gang blandt de fire bedste klubber i Danmark med dette hold: Helge Sandberg – Elmer Andersen, Eivind Sørensen – Svend Aage Hansen, Erik Petersen, Willy Richter – Sofus Petersen, Kaj Larsen, Gerhard Pedersen, Oluf Henriksen og Valdemar Hansen.

B 1909 i 1942: Sofus Petersen, Kaj Larsen, Gerhard Pedersen, Oluf Henriksen, Valdemar Hansen, Svend Aage Hansen, Erik Petersen, Willy Richter, Elmer Andersen, Helge Sandberg, Eivind Sørensen.

To år senere var B 1909 igen fremme da sæsonen 1943-44 sluttede med AGF som vinder af kreds 1 foran B 1909.

Lodtrækningen gav os KB som modstandere på Odense Stadion for øjnene af 13.000 tilskuere. I øsende regnvejr vandt B 1909 3-1 på mål af Sofus Petersen, Gerhard Pedersen og Willy Richter. Frem der havde aftvunget Slagelse med 11-1 i sin kvartfinale vandt over B 1909 i semifinalen med 5-0, en dyst der satte rekord med 32.000 tilskuere til en Danmarksturneringskamp og de tværstribede blev da også mestre. Nierne der undervejs havde banket OB med 8-2 i en turnering, hvor mange af kampene blev udsat da tyskerne for en tid forbød store folkeforsamlinger, var vel næppe stærkere end nogensinde i sine 35 års levetid. Disse spillere stod bag: Helge Sandberg – Elmer Andersen, Eivind Sørensen – Svend Aage Hansen, Erik Carset, Willy Richter – Carl Petersen, Sofus Petersen, Gerhard Pedersen, Kaj Larsen og Valdemar Hansen.

Sæsonen efter var det endnu mere kaotisk. Ingen af de ordinære turneringer, endsige nødtturneringer blev nogensinde færdigspillede. Kreds 1 var opdelt i tre zoner i foråret 1945 og i den fynske blev OB i første omgang sorteper. B 1909 passerede først Vejen SF (1-1 og 6-1) men røg så ud mod AGF. Det blev 4-3 i Aarhus til hjemmeholdet, der gik videre selvom B 1909 vandt den ubetydelige kamp i Odense, da AGF havde vundet efterårets kamp i den afbrudte turnering tillige.

B 1909 i 1. Division og de første medaljer.

Efter krigen skulle Danmarksturneringen reorganiseres. DBU besluttede at placere klubberne i tre divisioner á 10 hold, målt ud fra resultaterne i de fem krigsår. B 1909 blev placeret i 1. Division men rykkede ud allerede efter en sæson. To år efter i 1948 rykkede klubben for første gang direkte op i landets bedste række. B 1909 returnerede dog atter igen for at rykke op igen i 1950 hvor betegnelsen "elevatordivision" så småt begyndte at indfinde sig. Klubbens træner var dengang

skotten David Russell, der tog sig af alle spillere, høj som lav og drengene elskede ham.

I 1952 vandt B 1909 sit første medaljesæt i bronze med dette hold: Helge Sandberg – Ernst Eriksen, Jørgen Nielsen – Robert Nielsen, Bruno Eliassen, Kaj Vesterskov – Carl Petersen, Jack Johnson, Erik Berg, Finn Hansen og Thorkild Larsen. Arnold Petersen og Ingolf Andersen spillede også med. Jack Johnson opnåede i 1951 at blive den første 09'er på det danske A-landshold i fodbold med debutkamp mod Østrig. Han skulle siden få tre kampe flere.

Den fynske pokalturnering.

Bronzemedaljerne var langt fra B 1909's første topplacering. Allerede i 1920 indstiftedes den fynske pokalturnering. Denne turnering vandt B 1909 14 gange, inden DBU's landspokalturnering startede i 1954-55.

Undervejs vandt B 1909 to af de udsatte vandrepokaler til ejendom. Vinderårene: 1921, 1922, 1923, 1928, 1930, 1936, 1938, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1950, 1953 samt en surrogatfinale i 1956 i Kochsgade over Marienlyst. Disse to klubber nået længst i DBU's LP-turnering, hvorfor de skulle spille om en "herreløs" pokal som året efter fandt sin endelige ståsted hos OB.

Nye fynske titler.

Som nævnt vandt B 1909 det fynske mesterskab i 1940. I 1942 blev denne titel fulgt op med endnu en sejr over OB. De sribede revancherede sig i 1943 og 44. Disse foretelser ophørte dog i 1950 og med OB som højest placerede klub fynske klub i 1. Division aftog de året efter denne pokal der havde mistet enhver form for status.

Elevatorholdet blev Danmarks bedste.

Ovenpå 3. pladsen i 1952 rykkede B 1909 ned i 1953 men vandt "selvfølgelig" 2. Division foran B 1913 i 1954. den tyske træner Charly Pohl, der havde været i klubben lige før krigen og nu tog en sæson mere, blev afløst af

Niels Hansen fra Frem, hvis søn John gjorde det fint i udlandet. Walther Presch overtog holdet i den fine række.

B 1909 i 1954: Niels Hansen (træner), Carl Petersen, Erik Berg, Henning Jensen, Bruno Eliassen, Thorkild Larsen, Kaj Kristensen, Jack Johnson, Leif Petersen, Arnold Petersen, Jørgen Nielsen, Ernst Eriksen.

Tillige i 1954 vandt ynglingene det første danske mesterskab til klubben. Triumfen blev gentaget i 1958 hvor det også blev til en 4. plads med et mandskab der inkluderede flere spillere af egen avl og var et varsel om vad der måtte komme. Der var godt gang i ungdomsafdelingen hvor B 1909 var stærke i alle aldersgrupper. George Dick var træner i 1957, blev afløst af Josef Szentgyörgyi for atter at vende tilbage året efter. Han var om nogen manden bag den nye linie i klubben da han i sit første år hentede ynglingene John Danielsen og Palle Hansen op på førsteholdet. I 1959 toppede B 1909 1. Division efter forårsturneringen (Man var et par år før gået over til kalenderårsturnering) og derved skulle repræsentere dansk fodbold i Europa Cup'en for mesterhold op var oppe mod Wiener SK. Det blev 0-3 i Odense og 2-2 i Østrig, hvor Erik Berg og Poul Bassett scorede. Da klubben kunne fejre 50 årsdagen lå man godt til på 1. pladsen og den holdt til november hvorved Danmarksmesterskabet for første gang kom i hus. Det skete efter en 3-1 i Idrætsparken over Frem med scoringer af Poul Bassett, Erik Berg og Arno Hansen. Holdet: Svend Aage Rask – Erling Linde Larsen, Ernst Eriksen – Erling Nielsen, Bruno Eliassen, Per Jacobsen – Erik Berg, Poul

Bassett, Boris Christensen, John Danielsen og Palle Hansen. Bent Nielsen og Arno Hansen deltog også. Disse spillere skrev sig ind i klubbens historie med flammeskrift da den grimme ælling blev til en smuk svane. Men det var ikke slut endnu. Først skulle træner Dick endnu en gang sige stop og derpå overtog Walther Pfeiffer roret.

B 1909 i 1959: George Dick (træner), Aksel Hansen (formand) Eivind Sørensen og Willy Jensen (spillerudvalget), Bruno Eliassen, Gunnar Jensen (massør), Arno Hansen, Erik Berg, Per Jacobsen, John Danielsen, Palle Hansen, Erling Nielsen, Poul Bassett, Svend Aage Rask, Bent Nielsen, Ernst Eriksen.

De gyldne år.

På tærsklen til tresserne stod B 1909 som Danmarks stærkeste fodboldklub. Der var høj cigarføring hos den navnkundige kasserer Kaj Jensen og formand Aksel Hansen der havde beklædt formandsposten siden 1954. Det var omkring det år han tiltrådte hvor klubben blev reformeret efter at en normalt pligttopfyldende kassefører rendte med det meste af beholdningen. En hærværksbrand i klubhuset i 1961 hvor meget historisk materiale gik tabt hører til et andet af klubbens mørke kapitler i en tid hvor folk strømmede til fodbold på Odense Stadion når B 1909 tog livtag med OB og nyoprykkede B 1913 samt hele horden af københavnerklubber. I provinsen var det hold som AGF, Vejle og Esbjerg publikum var kendte med. I perioden kunne det så kun skabe glæde at cricketholdet vandt det danske mesterskab i 1960.

Nyt mesterskab.

I 1964 blev den vestjyske dominans brudt. Esbjerg havde været mester tre år på stribet og

nu lå det til enten B 1909 eller KB og netop de to tørnede sammen i sidste kamp i turneringen hvor Københavns Idrætspark var proppet med 43.248 tilskuere og tusinder af mennesker udenfor. B 1909 vandt 1-0 på et mål af Mogens Haastrup der på en stikning af John Danielsen fintede og udplacerede Nils Jensen. I den anden ende var det Svend Aage Rask, manden med det flammende temperament og blændende målmandsspil der reddede netene når bl.a. KB's angriber Jørgen Ravn var fri på mål og fik sine vinger stækket af den altid sortklædte herre i buret. Mesterholdet bestod af: Svend Aage Rask – Leif Hartwig, Jørgen Rask – Arno Hansen, Erling Nielsen, Per Jacobsen – Palle Kähler, Walther Richter, Mogens Haastrup, John Danielsen og Mogens Berg. Palle Hansen, Mogens Engstrøm og Bruno Eliassen spillede selvfølgelig også deres part. Træner var Carlos Pinter. I øvrigt var den eneste af de nævnte der ikke havde optrådt på noget landshold Walther Richter. Samme år som vores sidste mesterskab vandt andetholdet Fynsserien og intet seniorhold blev dårligere end nummer 2.

B 1909 i 1964: Svend Aage Rask, Palle Kähler, John Danielsen, Walther Richter, Mogens Berg, Per Jacobsen, Jørgen Rask, Arno Hansen, Bruno Eliassen, Mogens Haastrup, Leif Hartwig.

Pokalfinalerne

I 1962 var B 1909 i sin første landspokalfinale i Københavns Idrætspark hvor Esbjerg blev besejret 1-0 på et mål af Palle Hansen der med sit gyldne venstreben

dundrede kuglen i mål bag Erik Gaardhøje via overliggeren for øjnene af 19.800 tilskuere. Holdet: Svend Aage Rask, Erling Linde Larsen, Bent Nielsen – Hans Madsen, Bruno Eliassen (pokalfighter), Per Jacobsen – Mogens Berg, Boris Christensen, Mogens Engstrøm, John Danielsen og Palle Hansen. Træneren Walther Pfeiffer stoppede måneden efter og blev afløst af Alfonz Remlein.

B 1909 i 1962: Walther Pfeiffer (træner), Svend Aage Rask, Bruno Eliassen, Hans Madsen, Mogens Engstrøm, Mogens Berg, John Danielsen, Boris Christensen, Erling Linde Larsen, Bent Nielsen, Per Jacobsen, Palle Hansen.

Ni år senere i 1971 stod B 1909 atter i hovedstaden efter endnu en finale sejr på 1-0. Denne gang var det over Frem der reelt var på hjemmebane i Idrætsparken selvom klubben nu afviklede sine kampe ude i Valby. Denne gang var det Bent Outzen der afgjorde kampen med en sen scoring efter at Haastrup havde kikset en bold. Han tabte i øvrigt låget til "cuppen" da han som anfører fik den overrakt af tronfølgeren prinsesse Margrethe, der vist ikke har været til fodbold siden. Holdet: Bent Hansen – Bjarne Nielsen, Mogens Berg, Jens Andersen, Viggo Jensen – Bent Outzen, Walther Richter, Niels Thorn – Hugo Andersen, Mogens Haastrup og Arno Hansen (pokalfighter). Niels Sørensen blev indskiftet for Arno. Pudsigt nok var Bjarne Nielsen som OB-spiller blevet slået ud tidligere i turneringen af B 1909 i det sene efterår 1970 men han stod så alligevel med en vindermedalje.

B 1909 i 1971: Mogens Haastrup, Niels Thorn, Viggo Jensen, Bent Hansen, Mogens Berg, Walther Richter, Jens Andersen, Jim Magill (træner), Arno Hansen, Hugo Andersen, Bjarne Nielsen, Niels Sørensen, Torben Hansen, Bent Outzen.

De europæiske kampe

B 1909 havde som tidligere nævnt tyvstartet i Europa i 1959. Som mester kom holdet så ikke i kamp i 1960, idet "forårsmesteren" var kvalificeret i stedet. B 1909 drog nu igen fordel af denne besynderlige regel i 1964, hvor klubben tog imod Real Madrid der ubesværet vandt 5-2 i Odense og 4-0 i Madrid, længe før miraklernes tid. B 1909 deltog atter i 1965 da reglen nu var lavet om. Modstanderne var Dinamo Bukarest der vandt 4-0 i den rumænske hovedstad og efterfølgende 3-2 i Odense. Walther Richter og John Danielsen nettede mod Real Madrid. Målene mod Dinamo blev sar ind af Jørgen Petersen og Arno Hansen.

B 1909 havde fået smagen af europæisk fodbold i 1962. Dudelange fra Luxembourg blev affærdiget 8-1 i Odense, efter 1-1 i det første møde hvor Jørgen Petersen havde scoret. John Danielsen (2), Arno Hansen (2), Hans Madsen, Boris Christensen, Erling Nielsen og Mogens Berg sendte klubben videre til 2. runde hvor det blev 1-1 i Østrig mod Grazer AK med scoring af Arno Hansen. De røde vandt returkampen hjemme med 5-3 hvor Jørgen Petersen scorede fire gange og Mogens Berg en. Dermed var kvartfinalen nået og op af hatten kom 1. FC Nürnberg. B 1909 havde trukket hjemmebane først men Odense Stadion var ikke ligesom egnet til

fodbold en kold aften i marts. Så B 1909 tog på ”greve og baron-tur” syd for grænsen. 25.366 tilskuere så os tabe 0-1 i ”hjemmekampen” i Augsburg og 32.000 så at det blev 0-6 i Nürnberg. Om ikke andet lunede det i pengekassen.

I Messebyturneringen, forløberen for UEFA Cup`en, deltog B 1909 i 1966 som Odenses højest rangerende klub. Hjemme mødte vi SSC Napoli der vandt 4-1 og 2-1 i det italienske. Begge fynske mål blev sat ind af Mogens Haastrup. I 1968 tabte B 1909 ufortjent ude til Hannover 96 2-3. Walther Richter og Torben Hansen scorede. I Odense vandt tyskerne 1-0.

Den sidste tur ud i Europa fandt sted i 1971, hvor da danske pokalvindere skulle ud i kvalifikation om en plads i hovedturneringen. B 1909 vandt hjemmekampen over Austria Wien 4-2 på en mineværdig aften med 10.822 tilskuere på plads. Niels Thorn, Walther Richter, Mogens Berg og Hugo Andersen scorede. I returkampen i Wien manglede heldet og målene og så vandt Austria 2-0. Østrigerne gik dermed videre på reglen om udebanemål.

Nyt anlæg

Da B 1909 i 1954 indledte et nyt ophold i 1. Division skulle det vise sig at være det længst varige i den bedste række nogensinde. Først i 1966 rykkede klubben ud for øvrigt sammen med B 1913, da var træneren Arnold Petersen, en tidligere førsteholdsspiller der blev efterfulgt af klubbens ungdomstræner og tidligere B 93 og Frem spiller Kai Hansen. Opholdet i 2. Division varede dog kun et år for begges vedkommende. I 1968 og 1969 var B 1909 således i 1. Division inden elevatoren atter kørte, under ungarenen Geza Toldi. I jubilæumssæsonen var der mål i begge ender af banen i en oktober måned hvor det den ene søndag blev til et nederlag på 2-12 til AaB i Aalborg hvorefter AB den næste blev banket 7-2 på Odense Stadion.

B 1909 kom ind i en sportslig såvel som økonomisk udvikling som ingen havde drømt om da domænet i Kochsgade blev skiftet ud

med det nuværende domicil i Vollsmose. Pladsen i Kochsgade var blevet for trang til de mange ungdomsspillere der søgte klubben i de glade tressere.. Dette havde man for længst indset fra politisk hold. Der blev arbejdet med planerne i fire år og i det første spadestik var blevet taget i 1965. Grunden til den lange planlægningstid var bl.a. at der skulle føres en vigtig vej igennem området ved det projekterede anlæg. Ejbygade skulle senere blive forlænget yderligere ud til Fynsværket. B 1909 tog det nye hjem til sig i 1969. Her var der masser af plads og frisk luft samt idyl og det var kun samfundsudviklingen der kunne ændre ved dette. Det levnedede også plads til nye afdelinger i klubben i årene efter. Damefodbold, tennis og basketball blev indført og da sportshallen stod klar i 1977 blev der også spillet badminton. B 1909 havde i årene omkring 2. Verdenskrig haft håndbold på programmet. For begge køn i øvrigt; men da den skotske træner David Russell kom til var det slut med den slags! I Kochsgade hvor man var blevet ene om hus og baner tilbage i 1942 ombygget huset et par gange ligesom man ved egen hjælp og med drengetræner Svend Skov Jensens ihærdighed rejst master til kunstlys i vinteren 1950-51.

Fra Kochsgade midt i tresserne. Til venstre ses den legendariske drengetræner Svend Skov Jensen.

Fra Kochsgade 16 med den særlige nierånd til:

Det nye klubhus på den nuværende adresse i 1969.

Elevatoren kørte atter

B 1909 vandt 2. Division i 1970 med Jim Magill som træner, en nordirer der havde spillet for Arsenal. De næste to sæsonen blev på godt og ondt tilbragt i de øverste luftlag med nedadgående tilskuertal i en tid i dansk fodbold; hvor de selvhøjtidelige herrer i DBU meget nødtvunget besluttede at benytte nuværende eller tidligere professionelle spillere på det danske landshold. Således fik Mogens Berg comeback.

Efter to sæsoner i 2. Division i 1973 og 74 rykkede B 1909 igen op. Man lå til i den første sæson nede sammen med OB men kiksede i efteråret. Mens B 1913 fortsatte sin nedtur var OB opstigende og overtog en del af publikum i byen. De to opgør det ene år blev set af 26.877 og 18.700 tilskuere, (2-2 og 2-1) i fantastiske kampe. I oprykningssæsonen var der "kun" samlet godt 25.000 til de to kampe. B 1909 returnerede efter 1975 sæsonen under den tyske træner Jürgen Wähling, men rykkede omgående op og ned igen i 1977

hvor OB vandt mesterskabet. Kampene i det år trak 25.000 og 22.000 tilskuere. B 1909 havde i 1975 fået en "Støtteforening" hvis fornemmeste opgave var at skaffe penge til klubben bl.a. i kraft af bankospil.

B 1909 i 1975: Mogens Berg, Palle Hansen, John Pedersen, Ole Rasmussen, Torben Hansen, Søren Steensen, Keld Andersen, Knud Erik Larsen, Jens Høy Nielsen, Bent Hansen, Reihdar Hansen, Jørgen Larsen.

Forinden havde en kvartfinale i pokalturneringen trukket 17.000 mennesker til Odense Stadion hvor B 1909 vendte 0-1 til 4-1 på en forrygende 2. halvleg. AaB blev ordnet i næste kamp og så stod B 1909 i sin tredje pokalfinale. Her var modstanderen Vejle Boldklub der vandt 2-1. Vores mål blev sat ind af den elegante midtbanespiller og spydspids Torben Konradsen. Finalisterne fra B 1909's hold: Claus Toppel – Jens Høy Nielsen, Søren Steensen, Ole Rasmussen og Niels Sørensen – Lars Petersen, Søren Jacobsen, John Petersen – Jesper Petersen, Torben Konradsen og Henning Andersen (pokalfighter). 12. manden Lennart Simonsen blev ikke brugt. 13.100 tilskuere så på. Det skulle vise sig at være B 1909 sidste finale men i 1973 havde klubben vundet Divisionsturneringen med finalesejr på 3-2 over Næstved på Odense Stadion efter spil til første mål, da det var 2-2 i ordinær tid. Lidt glæde bragte 1977 til klubben da ynglingene vandt det danske mesterskab.

B 1909 i 1977: Søren Steensen, Henning Andersen, Søren Jacobsen, Ole Rasmussen, Claus Toppel, John Petersen, Lennart Simonsen, Jürgen Wähling (træner), Jens Høy Nielsen, Jesper Petersen, Niels Sørensen, Peter Wildt, Torben Konradsen.

Nu var B 1909 nede i 2. Division og året efter i 1979 var man så tæt på at rykke ned i 3. Division som det kunne blive. I den sidste kamp i Herfølge tabte klubben ganske vist 1-4, men målet der to minutter før tid blev skrabet ind over stregen af unge Henning Andersen betød redning på bedre målforskel overfor Nakskov. Trænerne det år var duoer, først Mogens Haastrup og Ole Petersen så Kai Hansen og Ole Petersen.

B 1909 havde dog stadig smag på førsteklases fodbold og til det formål hentede man "jernmanden" Jack Johnson ind. Han var om nogen manden bag B 1913's opstigen til de tyndere luftlag og i B 1909 vidste man at hans brændende lidenskab, ligesom i den aktive karriere i klubben, betød alt. Det kiksede i 1980 men i sæsonen efter hvor B 1909 kilede sig ind mellem Brøndby og Kolding i trioens avancement.

B 1909 i 1981: Jack Johnson (træner), Lars Pedersen, Henrik Petersen, Johan Jensen, Eigil Rasmussen, Peter

Thøgersen, Søren Steensen, Claus Toppel, Kim Nielsen, Jim Joyce (massør), Mogens Johansen, Kim B. Petersen, Claus Jensen, Henrik Petersen, Torben Konradsen, Bjarne Bjørshol, John Hansen, Jimmy Nielsen, Palle Skov, Erik Larsen, Niels Nielsen, John Frazer, Jim Boag, Jørgen Jensen, Frank Kjølby, Jesper Petersen, Per Hansen.

På trods af et godt forår i 1982 ventede elevatoren igen på B 1909 og det endte med en trænerfyring. Klubben returnerede dog atter efter et flot efterår 1983, hvor det var pendleren Peter Dahl (tidligere Hvidovre og Lierse-spiller) som var ved roret. Atter engang vendte det hele omgående. Eftersom B 1909 rådede over Danmarks bedste ungdomsspillere som Y-DM vinderne fra 1984 og på det tidspunkt så ledelsen her klare muligheder for at vende tilbage. Det bar dog ikke igennem og i sæsonens sidste kamp i 1986 mod B 93, hvor den spillende træner, den gamle B 1903 og FC Nantes-spiller, Allan Michaelsen blev udvist måtte klubben med et nederlag se 3. Division i øjnene. En satsning med ynglingetalentet Jann Jensen i efteråret havde desværre båret lige så lidt frugt som trænerens entre.

1987 sæsonen blev tilbragt på eget anlæg hvor klubben slæbte sig gennem foråret og vandede sig i chok over den laveste placering nogensinde. Den nye træner Flemming Serritslev havde ganske vist fået samlet en del folk udefra til at supplere klubbens egne demoraliserende spillere. Selv var træneren en nobel mand og den tidligere Vejlespiller havde prøvet sit og var anfører da VB slog nierne i pokalfinalen.

Så kom Behrens.

Da B 1909`bestyrelse havde sundet sig kom sommer sensationen med nye markante folk som OB-legenden Richard Møller Nielsen, der blev sportschef og ikke mindst pengemanden Kurt Behrens, som nu hersede med helikoptere i Köln-området, men ikke havde glemt sine røde rødder.

I 1988 var der lagt op til løjer. Kampene var flyttet tilbage på Odense Stadion med mandag aften som foretrukket spilletidspunkt i stedet for lørdag eftermiddag, der lugtede langt væk af seriefodbold. Desuden leverede klubben en nærmest genial indkøbspolitik der bragte en københavner, der var havnet i en blindgyde i Hjørring, til klubben sammen en engelsk hvirvelvind som var i overskud i Vejle. Jan Krause og Julian Barnett bidrog stærkt i festlighederne i 1988 der bragte en sikker 1. plads i hus. Årets fund Jan Knudsen og midtbaneturboen Jan Bramsen var også markante navne, der på bedste vis fik vendt den synkende skude og bragt B 1909 frem i overskrifterne igen. Siden kom der andre prominente navne med i redningsbåden. "Ricardo's" tæft for at finde talenterne og Serritslevs styring af løjerne på banen fik pustet nyt liv i klubben og tilhængerne vejrede atter morgenluft.

Flere læserbreve i starten af firserne og en artikel i "Alt om Sport" havde sat gang i spekulationerne om et bredere elitært samarbejde hen over byens divisionsklubber. De første spirende planer om at samle dem under en hat, "Odense United" i 1989 kom ikke ret meget videre end på tegnebrættet da OB sprang fra på grund af licensspørgsmålet; hvorimod "FC Odense" to år senere var til afstemning i klubberne og kun faldt fordi B 1913 var imod. I OB logrede de nærmest med halen, mens de fleste af B 1909's medlemmer i en truende atmosfære også stemte ja.

B 1909 i 1988: Flemming Serritslev (træner), Richard Møller Nielsen (sportslig leder), Spiros Antivakis

(ass.træner), Hans P. Utoft, Jan Bramsen, Torben Werenberg, Jan Rasmussen, Michael Hemmingsen, Lars Pedersen, Ib Andersen, Julian Barnett, Bo, Sundahl, Jan Krause, Jørn Broe (holdleder), Tommy Møller Nielsen, Thomas Mathiesen, Tomas Jacobsen, Michael Larsen, Benny Mortensen (massør), Fridrik Fridriksson.

En – to – tre og så op.

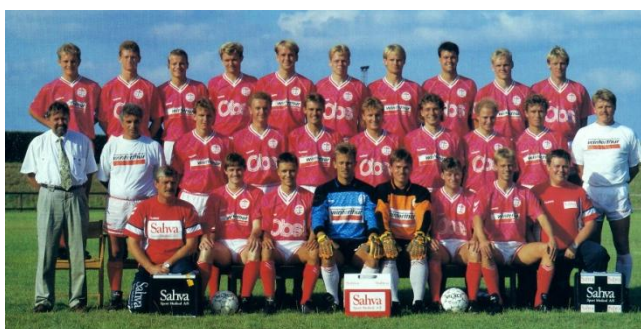
Sæsonen 1989 bragte en tredjeplads efter tæt opløb med Viborg og KB. Derefter vedtog DBU oprettelsen af den såkaldte Superliga. Et navn der dengang lød noget oppustet, men som jo senere udviklede sig i den rigtige retning. Afstanden mellem de store klubber og så dem i andet geled har i den grad siden rykket sig markant.

Set med nierøjne var udvælgelsen af de 10 hold der skulle danne den første liga i 1991 dybt uretfærdig. B 1909 og B 1913 endte stort set lige i 1990 på de to øverste pladser i 2. Division og de kom så ud i knald eller fald kampe mod AaB og Vejle fra 1. Division. B 1909 fik målmand Henrik Jørgensen voldsomt skadet i Aalborg og så måtte Michael Hemmingsen på kassen, men naturligt nok var det bal hurtigt forbi, 0-4. Den anden kamp i Odense endte i hat og briller, 5-6. B 1913 var ude i straffespark i Vejle men måtte også blive nede.

Turneringen blev nu omlagt til efterår/forår og i foråret 1991 stod B 1909 efter en andenplads á points med Næstved og skulle dermed møde Silkeborg der sluttede som nummer 9, i en kamp om en billet til det forjættede land. En fantastisk dyst i Søhøjlandet gav en uventet niesejr på 4-3. Nu var de røde tilhængere tændt og knapt 6.000 tilskuere så returkampen fire dage senere på Odense Stadion. Nierne blev tiljublet trods bagud 0-1 i pausen, da de mange udebanemål ville række. 11 minutter før tid fik vi hammeren i hovedet da jyderne fik scoret til 0-2. Kort tid forinden havde "Barnetten" ramt stolpen, øv.

B 1909 skulle så sammen med de øvrige 1. Divisionsklubber igennem et halvkedeligt efterår hvor det gjaldt om at slippe helskindet med blandt de otte hold som skulle danne en

kvalifikationsliga i foråret 1992. Det skulle siden vise sig, at det ikke var sidste DBU havde glemt at tage tænkehatten på. Internt havde Flemming Serritslev overladt roret til assistent og fysioterapeut Flemming Nielsen, hvilket var godt tænkt og om ikke et trænerskift på både godt og ondt. Den tidligere OB-back havde været tæt på med B 1913, der også havde afgivet flere spillere til B 1909; men i tredje forsøg lykkedes det for nierne, der vandt Kvalifikationsligaen foran nedrykkede OB og vandt de to opgør med samlet 2-1. Med en uges mellemrum fyldtes Odense Stadion til disse kampe og 0-1 nederlaget i den første kamp var meget uheldigt. Det var dog først i sidste kamp i Viborg at billetten kom i hus i kraft af en 3-1 sejr på to mål af John Damsted og et af Steen Petterson og efter otte år var B 1909 klar til den bedste række.

B 1909 i 1992: Mikkel Beck, Thomas Knudsen, Kenneth Jensen, Thomas Bengtsson, Thomas Vestmark, Peter Nielsen, Torben Stehmann, Michael Hemmingsen, Jacob Svinggaard, Jan Krause, Palle Hansen (holdleder), Spiros Antivakis (ass. træner), Johnny Kwasniak, Steen Petterson, Lars Larsen, Morten Eriksen, Mikkel Wind-Hansen, Ole Møller Nielsen, Ole Juel, Flemming Nielsen (træner), Finn Jensen (massør), Jan Knudsen, Michael Sørensen, Henrik Jørgensen, Henrik Larsen, Torben Andersen, Lars Mejnert, Michael Bang (holdleder).

En stor nedtur.

Opholdet i Superligaen varede kun en halv sæson. Alvorlige knæ og korsbåndsskader smadrede stort set hele holdet, inden turneringen var kommet i gang.

Otte-ni stamspillere sad udenfor og unge, helt rutinerede kræfter måtte prøve at løse den uløselige opgave. En spiller som unge Mikkel Beck blev smidt ind i fighten – han blev året efter sammen med den altid skadede Jacob Svinggaard solgt videre til Fortuna Köln uden om B 1909.

Nierne var nærmest at regne som slagtekvæg. Seks points for lige så mange uafgjorte kampe udgjorde det pauvre resultat, da regnskabet blev gjort op. Der var dog kun en svips, 0-6 i Silkeborg mens der blev hentet overraskende points i Brøndby og i Aarhus mod AGF. Så var det hverdag igen i Kvalificaen og 1993 gav ikke comeback. Spillerflugten tog til og den siddende bestyrelse kæmpede for at holde næsen over vandet. Sportsligt endte det med en sidsteplads i rækken og den nye formand Palle Hansen måtte gå den tunge gang med klubben i skifteretten.

En trænerduo, Peder Th. Pedersen-Jens Ottesen, holdt ikke længe og så var det Tommy Møller Nielsen der fik opgaven med at klinge skårene. Som følge af konkursen, der også på lignende vis sendte Frem i brædderne, skulle det i 1994 handle om Danmarksserien for den engang så stolte klub.

Ikke til at knække.

Opholdet i DS kreds 3 blev dog kun etårigt. De fleste spillere blev i klubben og viste noget af den klubånd, der var med til at bære igennem i de svære år. Den stærke trup og den genopstandne topskytte Kenneth Jensen, der stort set havde været skadet siden han kom til klubben ved SL-starten bombede de stakkels DS-hold langt bagud og oprykningen var en logisk konsekvens mens træneren valgte at tage til OB efter ”miraklet i Madrid”. Trods et mislykket træner-intermezzo i startfasen i 2. Division vest i foråret 1995 under træner afløserne Allan Michaelsen, der var trådt ned fra managerkontoret og nu fik oprejsning fra 1986 og Lars Pedersen som var tidligere topspiller i klubben. Men det var nok gået for hurtigt for det endte med omgående nedrykning fra 1. Division i sæsonen 1995-

96. I den sommer oplevede B 1909`'s ungdomsafdeling en rædselsfuld situation hvor ynglingeholdet måtte trækkes fra 2. Division og drengene fra Mesterrækken. Det gav stof til eftertanke og der måtte nytænkning til. For at stoppe spillerflugt og lignende blev der samme år indgået et samarbejde med Humlehaveskolen om en fodboldlinie hvor integrationen var i højsædet. Sæsonen 1996-97 var både i øst og vest for B 1909. Forstået på den måde at DBU med den vanlige situationsfølelse havde besluttet at køre to halvårslige turneringer i 2. Division. B 1909 blev nummer to i øst og det gav grobund for optimisme, under Tommy Møller, der så forsvandt igen, denne gang til Skotland. Ind kom OB`'s tidligere anfører Kim Ziegler til B 1909`'s trænersæde og da resultaterne var dårlige i starten fik han ikke den varmeste velkomst. I sæsonen 1997-98 kørte det hele som smurt og topscoreren Peter Rasmussen var tilbage "skarper" end nogensinde med sensationelle 28 mål i 28 kampe.

B 1909 i 1997-98: Peter Due, Claus Bo Rasmussen, Johnny Nielsen, Hasse Frimodt, Thomas Bengtsson, Peter Rasmussen, Finn Jensen (holdleder), Thomas Knudsen, John Damsted, Kenneth Jensen, Kim Bak, Niki Antivakis, Jan Topp Rasmussen, Torben Stehmann (ass.træner), Allan Michaelsen (manager), Morten Berthelsen, Simon Larsen, Kenneth Møller Pedersen, Kasper Broholm, Henrik Helveg, Henrik Borg Christensen, Kim Ziegler (træner).

Året efter nåede B 1909 lige at trække slæberne til sig efter en rimelig fin start. Kampene var igen flyttet til det nyrenoverede Odense Stadion, hvor 14.742 mennesker (næsten fuldt hus) så OB vinde 1-0 på et målmandsdrop af Kasper Broholm mens der var 13.311 til den modsatte kamp som OB vandt 3-0. Det skulle vise sig at blive de sidste danmarksturneringskampe mellem de to klubbers førstehold.

I jubilæumssæsonen 1999-2000 gik det helt galt. Kort inde i sæsonen fik Ziegler besked på at tage sit gode tøj efter et uacceptabelt 0-9 nederlag ude mod AC Horsens. Assistenten Torben Stehmann tog over efterårssæsonen ud, vandt aldrig en fodboldkamp og kunne notere et 1-8 nederlag ude mod Aarhus Fremad som største ridse i den røde lak. Ind på trænerbænken kom nu Bjarne Hansen der tidligere havde spillet på 1. holdet men han kunne ikke nå at redde holdet fra droppet ned i 2. Division. Samtidigt var der blevet dannet et nyt aktieselskab der skulle være grobund for ny sportslig succes. Allerede i 2000-01 kom den første opmuntring da det med en 2-1 sejr over Korup blev til klubbens sidste oprykning til 1. Division. Thomas Rasmussen og Kim Kristensen scorede målene på hjemmebanen på Gillestedvej som opfindsomme sjæle døbte Gillested Park.

B 1909 i 2000-01: Henrik Jørgensen, Niki Antivakis, Johnny Nielsen, Ken Ragus, Lars Peter Hermansen, Martin Larsen, Thomas Estdahl, Kim Jørgensen, Johnny Kwasniak (ass.træner), Bjarne Hansen (træner), Danny Martin, Claus Hansen, Thomas

Jensen, Søren Geisler, Thomas Birch, Bo Jørgensen, Knud Kæmpe (materialemand), Marco Rode, Kim Kristensen, Ulrik Jepsen, Claus Balslev, Thomas Rasmussen, Peter Bladt, Spiros Antivakis (holdleder).

I 2001-02 reddede klubben sig atter lige over nedrykningsstregen, men kom atter i fare i efterårssæsonen. Det betød et farvel til træneren og goddag til en ny. Jens Letort som havde spillet på niernes ynglingehold i sin tid. Den svære øvelse var ved at blive fuldendt da klubben kom op over stregen inden kampen på Odense Stadion hvor B 1913 i næstsidste runde blev slået 3-2 med 4.589 besøgende. Desværre tabte de røde den sidste kamp mod HFK Sønderjylland og dermed farvel og tak. Så fulgte den sidste store satsning da Tommy Møller Nielsen atter blev træner i B 1909 og en stribe spændende spillere trådte ind på scenen. Det skulle bare ikke være og i 2003 var B 1909 på randen af en ny konkurs. Så kom OB på banen og hjalp B 1909 ud af kniben med et lån af både likvide midler og spilleren Rasmus Johansen. Ellers skete der ikke særligt meget omkring det; men det var ikke alle der tænkte lige gode tanker om handlemåden og OB's projekt "Øens hold" med en lang række mindre udviklingsklubber som set fra Ådalen kunne være en kasse at putte den gamle rival i.

B 1909 i 2004-05: Brian Pedersen (holdleder), Preben Duerlund (holdleder), Danny Martin, Jens Gamborg, Klaes Rasmussen, Chris Hedelund, Brian Simonsen, Jesper Luth, Amir Khosch (ass.træner), Mikael Skovgaards (manager), Claus From

(målmandstræner), Mads Bartram, Jacob Høj, Peter Wamberg, Niki Antivakis, Allan Larsen, Frank Andreasen, Claus Nielsen, Lars Frederiksen, Tommy Møller Nielsen (træner), Johnny Hansen (ass. træner), Ronni Bidstrup, Kasper Mogensen, Thomas Mikkelsen, Mads Toppel, Michael From, Quang Pham, Daniel Kristensen.

B 1909 flyttede i 2004 sine kampe ud på Atletikstadion og ungdomsafdelingen indgik et - skulle det vise sig – fornuftsægteskab (holdfællesskab) med Fjordager og fik hen af vejen fine resultater. Dette skulle holde frem til sommeren 2009.

B 1909's 2. Divisionshold tullede rundt sammen med B 1913 og Dalum og sidst i 2005 sprang bomben: De tre skulle lave et fælles hold men bevare deres egne 1. hold i Danmarksserien.

FC Fyn blev vedtaget i alle tre klubber. Størst modstand var der i B 1913, mens B 1909 havde klart flertal på ja-siden. Men mange ikke-medlemmer, der altså ikke kunne stemme om forslaget, skumlede.

Forinden skulle turneringen spilles til ende og B 1909 med Johnny Hansen ved træneroret havde en pokalkvartfinale mod Esbjerg at afvikle.

Tab og vind i pokalen.

I pokalturneringen havde B 1909 siden finaledeltagelsen i 1977 leveret nogle opsigtsvækkende resultater af forskellig karakter. Men vi skal faktisk helt frem til 1992, før der optræder et resultat af i nærheden af en finalekamp. Semifinalerne mod AGF betød 0-1 i Aarhus og 1-1 i Odense og dermed exit efter et godt run, hvor Brøndby røg ud på straffespark efter en særdeles medrivende kamp. Steen Petterson udlignede til 1-1 efter at målmanden Henrik Jørgensen var blevet smidt ud. Runden efter var turen kommet til Næstved, ligeledes fra Superligaen. Her blev resultatet 2-1 efter endnu en hylende kold novemberaften, hvor man mildt sagt frøs med anstand.

I 1993 kom mesterholdet FCK til Odense hvor et amputeret B 1909 hold sensationelt vandt 3-0. Året efter måtte B 1909 som DS-hold igennem den fynske kvalifikation med programmerede storsejre over fine hold som Aasum, 1. FC Nyborg, ØB og Od. KFUM på sammenlagt 26-1 for så endelig at ryge ud i 1. runde til Hammerum fra de jyske serier. Siden var der langt mellem de ”store hold”, men B 1909 spillede en god kamp mod Lyngby (1-3) i 1997 og i 2000 kom OB op af hatten til de to klubbers absolutte sidste topkamp. Selvom det var B 1909`s hjemmekamp blev kampen arrangeret i fællesskab med fælles program og det hele og OB vandt for resten 3-0 efter en mandfolkeindsats af de røde. I marts 2006 spillede B 1909 så sin sidste kvartfinale inde på Odense Stadion. Esbjerg scorede hurtigt og vandt 3-1 i sidste ende. En af B 1909`s finurlige amerikanske spillere, Joe Zewe scorede det enlige mål. Globaliseringen var nået til klubben. Stjernestunderne inde på Atletikstadion i runderne forinden i glimt med målmand Thomas Mikkelsens straffesparksredninger, en enlig svale fra Bakary Bojang og en sejr over B 1913 står dog tilbage i erindringen.

Den allersidste dans i 2006.

I B 1909 havde man desværre ikke taget højde for en underlig regel om at en klub der rykkede direkte ud af 2. Division ikke kunne bruge kontraktspillere fra et overbygningshold og dermed røg muligheden for at B 1909 skulle være andethold for FC Fyn. Til gengæld skulle hele FC Fyn-molevitten flytte ind på Gillestedvej. B 1909 lukkede og slukkede for divisionsfodbold i Hjørring i en kamp der endte 3-3. Det var supporterernes darling Danny Martin der scorede det sidste mål. DBU havde med vanlig sans for at skabe forvirring indført en kvalifikationsturnering til først 2. Division og siden Danmarksserien med halvårlege turneringer som kun folk med akademiske evner helt forstod og den største skandale der

indtraf, var at Superligaklubbernes andethold fik adgang til 2. Division. Her vidste ”de små” klubber aldrig hvad de kom op imod og groft sagt var det konkurrenceforvridende. B 1909`s Danmarksseriehold klarede sig ganske godt med lidt svingende resultater undervejs med træner Carsten Hemmingsen, der styrede det i 2006-07 sammen med Kent Gregersen og derpå var eneste cheftræner. I året 2008 tog B 1909 hul på fremtiden da kunstgræsbanen blev indviet. Her kan alle klubbens hold boltre sig i spillet der har kendetegnet klubben i 100 år på godt og ondt.

Daværende formand Dennis Witek ved indvielsen af kunstgræsbanen sammen med primus motor næstformand Christian Frederiksen (tv).

Jubilæumsåret 2009 så B 1909 løbe af med to store priser: Regeringspartiet Venstres frihedspris og Kulturministeriets integrationspris. Desuden udkom et jubilæumsskrift samt bogen ”B 1909 Historien gennem 100 år – Frem til FC Fyn.” På generalforsamlingen 2010 blev John Kyndbøl formand for en fem mands bestyrelse, den ældste nogensinde, med fire personer der var rundet de tres år. Det blev til en skuffende nedrykning fra Danmarksserien i 2010 men måske kan B 1909 vende hurtigt tilbage. Kenn Due der er kendt som ungdommens mand er blevet tilknyttet som træner for det nye Fynsseriehold.

B1909

Historien gennem 100 år
- Frem til FC Fyn

År for år gennemgang af B1909s
fantastiske historie på godt og ondt.

Et væld af resultater og slutstillinger fra
fodbolden i hele Danmark og internationalt.
- Samt meget mere!

MOGENS HANSEN

Bogen kan købes på www.b1909.dk

Eller ved henvendelse på 31 95 25 58.